

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE:

Le sens de l'initiation

(Sensul inițierii I)

CD 5024FR (I+II+III)

CD 1 – L'initiation dans l'Egypte ancienne

(Inițierea în Egiptul antic)

Data: 14 martie 1976

Durata: 62'51''

TRACK 1

Toată lumea a auzit, până acum, din vorbe, din cărți citite, din conferințe ascultate, că exista o inițiere în Egipt, că multe, foarte multe ființe au mers (acolo) pentru a o trece, a o cunoaște și a se întoarce în țara lor. Când îl citești pe Platon, constăți că Platon s-a dus în Egipt și a trecut toate probele inițierilor, pe care voi nu le cunoașteți încă; dar le veți cunoaște imediat (și veți afla) pe unde a trecut. Și el nu este sigurul. A fost și Pitagora, acest mare filozof, care a influențat aproape întreaga omenire prin a sa filozofie a numerelor și a muzicii. Și el a fost acolo și a trecut probele, a învins. Și Orfeu. Orfeu, cel care a dat (lumii) mitologia. Iar oamenii nu știu că toată știința egipteană este cuprinsă în mitologie. Toate misterele se află în mitologie. Numai că ele sunt atât de bine ascunse, camuflate, încât numai Inițiații pot descifra mitologia.

Eu am încercat deja, de mai multe ori, să vă descifrez unele lucruri din mitologie, dar nu am avut timp să insist prea mult, pentru că am abordat alte subiecte. Vă

amintiți, desigur, (că v-am vorbit despre) cele 12 munci ale lui Hercule sau alte lucruri. Și Orfeu a trecut prin inițieri. Și a mai fost un altul, care se numea Apollonius din Tyana, care avea puteri pe care le dezvoltase grație acestor cunoștințe (căpătate) în Egipt. Avea puteri și clarvedere. Era formidabil, Apollonius din Tyana. S-a dus chiar și în India, în Persia, ca să studieze în continuare. Da. El nu este singurul. Mai sunt mulți alții: de exemplu Moise. Mulți nu știu că Moise a trecut prin inițierile din Egipt și că știa tot, tot, tot. De aceea avea puteri magice. Și cunoștințele pe care le-a căpătat în Egipt le-a reunit în cele 5 cărți ale sale, sub o altă formă; sunt aceleași lucruri: aceleași adevăruri, aceleași legi, aceleași reguli, aceleași lucruri care existau în Egipt. Moise, deci. Și mai sunt mulți alții.

Iar după această inițiere, care s-a răspândit peste tot, mari scriitori, mari gânditori, care din când în când primeau câteva “grăunțe”, câteva frânturi, au scris chiar cărți în care au încercat să aprofundeze și mulți, foarte mulți creștini, din Alexandria, cunoșteau multe lucruri despre aceste Mistere din Egipt. De exemplu, mulți creștini nu știu că Sf. Augustin cunoștea și el multe lucruri. Sf. Clement din Alexandria, de asemenea. Sf. Ieronim, și el. Angelus Silesius de asemenea. Ei cunoșteau unele lucruri. Și Porfir și Jamlic ??? cunoșteau și ei multe lucruri. Proclus, de asemenea. Și chiar scriitori ca Apuleius, care a scris « Măgarul de aur », nu-i așa ? El revelează mult despre aceste procesiuni, cum se petreceau lucrurile în Egipt. Desigur, el nu spune foarte deschis, trebuie totuși să descifrezi. Eu am citit multe din lucrările lui, ale lui Apuleius. Și când s-au ocupat de Magnetom/m ???? - Magnetom/m este un istoric egiptean - el a revelat multe lucruri despre aceste Mistere – nu deschis, dar el dovedea că îl cunoștea pe Magnetom. Un număr important de mari erudiți l-au luat drept o sursă extraordinară pe Magnetom.

Și mulți alți scriitori, (cunoașterea) s-a răspândit chiar până în Occident și mulți oameni, mulți scriitori au vrut să se intereseze, să cerceteze, să culeagă elemente. De exemplu Paracelsus. El cunoștea multe despre aceste Mistere. Swedenborg, de asemenea. Și chiar și Cagliostro. Cagliostro care studiase multe lucruri. Cagliostro, José Giuseppe Balsamo, care a fost atât de criticat în literatură, Saint Germain,

contele de Saint Germain cunoștea și el multe lucruri. Și inițierile s-au răspândit și la alți scriitori, chiar și Balzac. Balzac, chiar și Balzac. Eu, când am citit anumite lucrări de Balzac – de pildă “Séraphita”, Elixirul vieții veșnice, Louis Lambert – se vede că îl interesau toate aceste Mistere ale Egiptului antic. Chiar și Villiers de L’Isle-Adam cunoștea câte ceva. Și Villiers de L’Isle-Adam. Și mai sunt și alții, un mistic ca Novalis. Novalis, de exemplu, se interesa și el foarte mult. Ca Gérard de Nerval. Ei au scris cărți pentru a descoperi aceste Mistere. Ei nu le cunoșteau în întregime, dar Novalis, de exemplu, se ocupa de Sais, de discipolii de la Sais. Sais era în Egipt. Acolo exista un templu, o școală și ei studiau Misterele. Iar eu am mers până acolo, până la Memphis, la Gizeh, acolo unde sunt piramidele. Iar acum am să vă revelez unele lucruri despre piramide.

Trebuie să vă spun că sunt mulți, mulți, mulți... . De pildă Agrippa. Să-l luăm, de pildă Agrippa. Agrippa știa multe lucruri; el a vorbit (???) în cărțile lui – pe care eu le-am citit – și Maestrul lui, de asemenea – și mulți alți alchimiști, de asemenea; mereu ei căutau, adunau, găseau; chiar și la istoricii greci, la gânditorii greci - pentru că sunt alții care au fost să treacă inițierile. Și în felul acesta, apoi, grecii, când s-au întors în țara lor, au format Misterele eleusine, pe care eu am fost și le-am vizitat. Am vizitat simbolurile și tot și am găsit mari asemănări, mari legături cu Misterele din Egipt. Vedeți, așadar, Misterele din Egipt au fost ca o sursă, ca o bază pentru a educa, pentru a lumina, pentru a stimula, pentru a orienta întreaga omenire. Numai că au venit alte epoci, alte lucruri, natura umană care s-a manifestat atunci... multe lucruri au rămas în umbră sau chiar au dispărut, au fost distruse. Asta e ! Oamenii nu știu să aprecieze mult timp bogățiile care le sunt oferite. Chiar Maestrul lui Agrippa – (Johannes) Trithemius, oh, là, là ! cunoștea și el foarte multe lucruri despre Misterele din Egipt. Trithemius. Este foarte cunoscut. Mai sunt și alții pe care i-am consultat, pe care i-am citit, dar ei nu dau exact ceea ce... O să observați, imediat, că ei au deformat multe lucruri. Au deformat multe lucruri. Pentru că atunci când un Inițiat termina Misterele, se întorcea în țara lui și devenea un revelator, adică revela multe lucruri. Dar cuvântul « revelator » desemnează pe

cineva care trage încă o dată vălul asupra adevărului. A re-voala. Revelator – a revoala, înseamnă a trage din nou vălul. Deci, ei prezentau lucrurile – de exemplu când trebuia să treci prin râul care se numea Lethe, pentru a uita tot; veți vedea imediat de unde vine asta. Sau Cerberul. De unde vine Cerberul ? De ce exista el ? Și de ce eroii care coborau până în Infern – eroii scriitorilor din vechime, care coborau până în Infern, pentru a-l vizita, pentru a trece probe, ce sunt acești eroi ? În greacă, « hero » înseamnă «cel care are iubire». heros – erou, deci erau oameni plini de iubire, dar nu o iubire pentru femei, o iubire de adevăr, pentru omenire. Și în felul acesta ei deveneau sfinți, profeți, acești eroi, plini de iubire. Vedeți, oamenii folosesc multe cuvinte, dar nu știu încă ce înseamnă ele. Ca de exemplu Eumenidele. Sau cei trei Judecători, Minos, Eac ??? și – cum se numea al treilea ? O să-mi amintesc. Și de unde vin aceste nume ? Sau cine le-a inventat ? Acești mari Inițiați... A, Radamante ! Al treilea judecător se numea Radamante. Radamante. Și toți acești Inițiați, vedeți voi, voalau, ascundeau, camuflau, dar prezentau, totuși realitatea, dar sub forme complet diferite. Iar cei care se interesau, care recopiau, lipeau, ajustau, tocmai pentru că aflau, au reușit. De exemplu Herodot, vedeți ? Herodot era un Inițiat. El vorbește despre Misterele din Egipt în cuvinte ascunse, tremurând să nu reveleze prea mult. Și alții, pe care am să mi-i amintesc imediat. Eu cred că chiar și Goethe și chiar și Spinoza au adunat câteva firimituri din toate aceste mari adevăruri care se transmiteau în Inițieri. În filozofia lor s-au strecurat (frânturi).

TRACK 2

Mai sunt mulți alții. Am putea spune Böhme. El nu cunoștea Misterele, dar el a descoperit intuitiv, prin viziunile sale, prin intuiția sa, a descoperit nenumărate mari adevăruri care corespund acestei Inițieri. De pildă Emerson. Emerson ? Reisbruch ???? Mai sunt și alții: un american ??? deTrime ?????. Sunt mistici. Eu am aruncat o privire asupra tuturor acestor mistici și ceea ce am găsit la Emerson – oh, là, là ! Pot spune că Emerson a jucat un rol excepțional în viața mea. Pentru că

atunci când eram foarte tânăr, în Bulgaria – aveam 16 ani – mi-a căzut în mână o broșură doar despre Sufletul Superior. El scrisese o broșură despre Sufletul Superior – Eul Divin, dacă vreți. Era tradus: Sufletul Sublim, Sufletul Superior. Aceasta a produs asupra mea un asemenea efect, ca niciodată. Mai era o carte care o poate egala. Și mi-am pierdut capul. Influențat de aceste mari adevăruri despre acest Suflet Sublim pe care îl are omul, am făcut o muncă uriașă, timp de luni și ani. Și iată că Emerson mi-a adus enorm de mult. Enorm, enorm. Da. Asta ca să vă spun că aceste mari adevăruri le găsim pe ici, pe colo, dar nu adunate toate laolaltă, așa cum am să vi le prezint eu acum, ca să vă faceți o idee.

Acum, pentru ca multe lucruri să se limpezească în mintea voastră, ca să puteți avea o măsură, criterii, ca să știți cum să gândiți, cum să acționați, unde se află oamenii, unde vă aflați, am să încep, așadar.

Mai întâi, cel care era înflăcărat de iubirea pentru adevăr și voia s-o cunoască cu orice preț, găsea cel puțin un Inițiat în Egipt, pentru a-l conduce până la Marea Piramidă, a lui Keops. Iar acolo, urcau până la a 16-a diviziune – ea se numește a 16-a bază - unde se afla o fereastră mereu deschisă, care nu era închisă niciodată; iar această fereastră era lungă și largă, un pătrat de 3 picioare – 3 picioare înseamnă un metru, nu-i așa, după măsura engleză. Deci, o fereastră de un metru pătrat, prin care se intra cu Inițiatul. Și o luai în lungul unui culoar atât de strâmt, de jos, gol și întunecos și rece, încât te lua deja cu răcori. Și de ce fereastra aceea era către Nord ? Pentru că era simbolul frigului, al ignoranței și al întunericului. Pe acolo trebuia să intri pentru a merge către Lumină. Parcurgând acest culoar strâmt, foarte jos și lung și întortocheat, care o lua la stânga, la stânga, te aplecai, te târai, ajungeai la un loc – un fel de puț, deschizătura unui puț dat cu un asfalt foarte neted, negru, din care ieșea un fum des, încât nici nu vedeai că există niște scări de fier; Inițiatul intra primul și începea să coboare, iar celălalt – aspirantul, candidatul – îl urma în tăcere, în acest întuneric. Numai că am uitat să vă spun că aveau lămpi. Aveau cu ei lămpi, pentru a se lumina. Și așa coborau 60 de trepte, dar înaintând așa, cotind într-una, descopereau din nou o gaură care străpungea zidul de granit.

Era o ușa deschisă, o intrare. Pășeau prin ea. Cu multă dificultate și șerpuind ajungeau la o ușă din două părți, cu două canaturi. O ușă de bronz cu două canaturi. Acolo Inițiatul se oprea și spunea: “ Gata. Nu am dreptul să vă urmez mai departe. Veți rămâne singur. Și dat fiind că drumul este foarte greu, foarte riscant, puteți muri din cauza asta, trebuie să vă faceți testamentul. ” Și îl obliga (pe aspirant) să-și scrie testamentul. Apoi, Inițiatul pleca, iar candidatul era uimit să vadă că ușa se deschidea singură fără zgomot, iar când intra, se închidea la loc cu zgomot, cu o rezonanță care în acel subteran era îngrozitoare. Iar aceasta îl înștiința pe Preoul Inițiat, aflat undeva, că un nebun sau un “ sărit ” sau un temerar plecase în căutarea adevărului. El începea singur. Oh, là, là ! Era un culoar ciudat, foarte strâmt și prea jos; pe cele două laturi erau găuri, nișe în care erau statui, multe statui, pe întreaga lungime, cu niște fețe, cu niște expresii, cu niște gesturi și doar în slaba licărire care le lumina erau amenințătoare, erau înspăimântătoare, îngrozitoare. Ei da, dar trebuia să meargă, pentru că trebuia să înfrunte toate primejdiile. Primejdiile chiar de moarte. Iar el mergea mai departe, înainta, și în cele din urmă ajungea într-un loc... (am uitat să vă spun că el se gândea deja că aceste statui sunt suflete din cealaltă lume care se află acolo pentru a-l înspăimânta, suflete de morți). Dar el își ținea firea, își domina frica și mergea totuși mai departe. ... și ajungea într-un loc unde se găsea o ușă păzită de 3 persoane, 3 bărbați, înarmați cu săbii și pe cap cu căști în formă de șacal, care îl înspăimântau. Atunci unul din cei trei se năpustea asupra lui, îi înfigea mâna în gât și-i spunea: “ Dacă îndrăznești, poți intra pe această ușă. Dar atenție, odată intrat, nu vei mai putea să ieși ! Vei fi sclav în templu și s-a sfârșit cu tine ! Poți merge, dar nu te vei mai putea întoarce niciodată. Suntem aici zi și noapte, de pază la această ușă. ” Și dacă el hotăra, totuși, să intre, atunci ei se înclinau și îl lăsau să intre prin acea ușă. Dincolo de ea era o sală luminată de 100 de metri lungime și lățime, luminată de două buturugi de foc, care ardeau și printre crengi – trei feluri de crengi există în Egipt: primele crengi se numesc mentă sălbatică arabică, următoarele (2) spini de Egipt iar celealte (3) – nu-mi amintesc cum se numeau. Poate o să-mi vină în minte. Și cum erau crengi de arbuști foarte

odorante, foarte inflamabile, trebuia să treacă prin foc. Și cum erau două flăcări care se împreunau sus, pe tavan, până la cap, trebuia să treacă. Și dacă reușea să treacă, mergea mai departe și ajungea la o cascadă, un torent de apă venind de la Nil. Acum trebuia să-l străbată. Așa că se dezbrăca, își împătorea hainele, le punea pe cap, cu lampa deasupra și intra în apă, luminând celălalt mal. Când ajungea pe celălalt mal, ce vedea ? O arcadă, o arcadă înaltă cu o scândură și un palier și începea să se agațe, să urce. Reușea, dar nu vedea angrenajele și aparatele care se aflau deasupra. Vedea doar o poartă de fildeș și făcea toate eforturile pentru a trece prin ea, dar ea era rezistentă. Ea era încojuroată de o mulură de aur, iar mașinăriile care se aflau deasupra, el nu le vedea. Și cum nu putea să treacă de acea ușă foarte rezistentă, vedea două inele care coborau, două inele metalice care străluceau și se agăța de cele două inele. Atunci podeaua dispărea, îi fugea de sub picioare și se afla suspendat deasupra unui hău, din care ieșea un vânt puternic, un frig glacial și un zgomot înspăimântător, iar el era așa, suspendat. Oh, lă, lă ! Era complet înghețat. Era îngrozitor. Dar iată că cele două inele coborau încet, lent, după câteva minute

TRACK 3

și simțea podeaua sub picioare. Aaa... și ușa se deschidea. Și ce vedea îndărătul acelei uși ? O sală luminată, iluminată și două rânduri de preoți, pe toată lungimea, îmbrăcați în veșminte somptuoase; iar pe cap aveau simboluri și ochiul: un triunghi, cu un ochi în mijloc. Era simbolul lui Osiris – pentru că Osiris înseamnă “ ochiul lui Dumnezeu ”. Nu știați asta. Osiris înseamnă “ Ochiul lui Dumnezeu ”. Era simbolul clarvederii, al înțelepciunii, al lui Dumnezeu, care vede tot, peste tot. Fiecare din acești preoți avea simboluri inițiatice. Era o splendoare ! Și toți erau zâmbitori, mulțumiți, satisfăcuți, fericiți. Iar mai marele lor, se apropia și îl îmbrățișa de trei ori. Îl punea să îngenuncheze, pentru că atunci când trebuia să treacă pe acolo, aspirantul era obligat să treacă printr-o intrare care era pedestalul

unei mari statui reprezentându-i pe Osiris, Isis și Horus. O statuie a Sfintei Treimi. Și pe acolo trecea. Deci, el îl punea să îngenuncheze în fața acelei statui, a Treimii – Osiris, Isis și Horus – și îi rosteau o rugăciune în fața lui Isis. El repeta rugăciunea. Și toți preoții repetau rugăciunea. Mai marele preoților spunea: “ O, zeiță Isis, iată o ființă care a acceptat toate greutățile, care a învins toate obstacolele, trebuie să-i dăm acum posibilitatea să învingă probele psihice. ” – Pentru că (ce fusese) nu era încă nimic. Alte probe îl așteptau. – “ Pentru că el este demn să primească binecuvântările Tale. ” Iar apoi îl punea să se ridice și îi spunea: “Acum ai să bați la acea ușă.” Încă o ușă ! El bătea de 3 ori în acea ușă. I se explica ce trebuie să spună. Din spatele ușii, o voce înspăimântătoare îi spunea: “ Ce vrei? ” “ Sunt un penitent, sunt o biată ființă; am comis crime și vreau acum să mă purific, să plătesc și să-mi lichidez (datoriile). De aceea am coborât până aici, în adâncurile pământului, pentru a ispăși.” Oho, imediat se auzea un zgomot de lanțuri, ușa se deschidea și el intra. Și ce vedea ? Încă o sală cu trei preoți, care erau judecătorii. Judecătorii numiți, în mitologie, Minos, Eac ??? și Radamante. Ei îi reprezentau pe acești trei judecători. Cel din mijoc avea o mitră pe cap, din nou cu triunghiul și ochiul cu pietre prețioase, cu diamante, Ochiul lui Dumnezeu. Și avea un lanț la gât, cu un safir care îi cobora pe piept, un safir extraordinar și cu un desen cu o femeie goală care se privea într-o oglindă. Acesta era simbolul conștiinței, care se privește, se vede, se cântărește. Acum el trebuia să se spovedească, să-și mărturisească toate păcatele, tot ce-a făcut bun sau rău. Dacă aspirantul era sincer, cinstit, integru, el spunea totul în amănunt. Ei notau tot, adică verificau prin clarvedere și prin fizionomie – prin mișcările și gesturile lui – și prin frenologie – deci cunoșteau frenologia, fizionomia și erau, pe deasupra, clarvăzători. Și dacă vedeau că totul este adevărat, sincer, cinstit, atunci ei îl acceptau; îi dădeau o cupă, cu o licoare înăutru; iar marginile acestei cupe erau unse cu ceva foarte amar, cu fiere – nu, cu miere ! Iar înăutru era ceva amar, licoarea era îngrozitoare. El o bea și uita tot. Aceasta era, în mitologie, trecerea râului Lethe. Așadar, el uita tot, tot, tot: crimele sale, lucrurile rele, evenimentele...

Și apoi i se dădea o a doua cupă, cu ceva amar pe margini, îngrozitor, iar conținutul era o ambrozie, un nectar și atunci el primea memoria, amintirea: amintirea tuturor lucrurilor frumoase, minunate și adevărate. Memoria, amintirea. Era un simbol. Prima cupă era simbolul oamenilor care preferă plăcerile, bucuriile, senzualitățile și pe care îi așteaptă latura amară, boala și moartea. Erau simboluri, lucrau cu adevăruri. Și din contră, pe cel care accepta chinurile, suferințele, neazurile, îl aștepta nectarul – adică bucuria, fericirea, forța, puterea și libertatea.

Și apoi începeau probele. Vai, vai, vai ! Ceea ce ați citit în literatură, în mitologie: că trebuia să umple butoaie sparte; era o muncă lipsită de sens, ingrată și trebuia s-o facă. Iar apoi trebuia să rostogolească niște cilindri, niște materiale, pe un deal din apropiere și ele cădeau mereu și trebuia s-o ia de la capăt. Ați citit aceste lucruri în literatură, în mitologie; ei bine, ele sunt mici fragmente, mici frânturi din inițierea egipteană. Și așteptați puțin, veți vedea imediat. Și apoi... ei bine, nu se sfârșise, nu se sfârșise. Apoi, Inițiații, preoții, pentru a-l face să fie învins, îl supuneau senzualității, dorinței. El era dezbrăcat la piele și femeii înarmate cu nuiele începeau să-l bată. Iar sângele începea să-i circule, să se înfierbânte. Și săracul, ardea de dorință, dar trebuia să privească și să învingă toate acestea. Și (femeile) acestea sunt Eumenidele. Eumenidele sunt considerate ca niște femei, niște Furii îngrozitoare, dar, de fapt, în greacă, Eumenidă înseamnă “ binevoitoare ”. Vedeți cât de ignoranți sunt profesorii în privința unor lucruri din literatură. Nu știu ce înseamnă “ Eumenide ”: binevoitoare. Și apoi ? Oh, là, là ! Bietul de el se lupta cu dorințele sale – pentru că sângele îi circula și carnea lui era într-o stare jalnică. Și după aceea ? Ei, după aceea preoții, care cunoșteau psihologia și firea omenească, începeau să-l pună în stări de armonie, cu ajutorul muzicii, al instrumentelor, cu lucruri magice, pentru că ei cunoșteau, de altfel, puterea anumitor sunete; ??? este o cunoaștere pierdută, nu mai știm cum utilizau aceste lucruri, de muzica magică, pentru a-l aduce în stări de o asemenea armonie, de o asemenea trezire a laturii divine, de trezire a conștiinței sufletului său ! Ei da, dar această trezire nu era suficientă. Apoi îi vorbeau, îl antrenau, îl învățau cum să facă

edificarea. În latină, « edificare » înseamnă “ construcție ” și în același timp edificare, din punct de vedere pedagogic. De fapt, era vorba de a construi templul interior, de a zidi templul în care Dumnezeu trebuia să vină să locuiască, Sfântul Duh. Aceasta era edificarea. Și apoi, trebuia să ajungă la gradul 3: fixarea. Fixarea însemna puterea de a fixa Duhul Sfânt, de a-l face să locuiască în acest templu de puritate, din materialele cele mai pure. Iată un stagiu dintre cele mai importante.